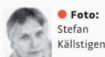

reportage

• Text:
Adrian
Rosén

• Foto:
Stefan
Källstigen

Jorden runt på 19 år

När Nils-Göran Bennich Björkman gick i pension 1990 var det inte parkbänken och duvorna som hägrade. Nej, han byggde en segelkanot och gav sig av för att segla jorden runt. Nu har han kommit tillbaka, 19 år senare och 80 år gammal.

Ni ser de här skyltarna, det står fem knop. Men här kör de som galningar med motorbåtar. Även om jag har en liten motor på min båt så gillar jag inte motorbåtar, säger Nils-Göran Bennich Björkman.

Vi befinner oss vid en brygga hos Föreningen för kanotidrott, norr om Djurgårdsbrunnskanals utlopp. Här, där man kan se Nacka strand på andra sidan vattnet, har Nils-Göran lagt till med sin egenhändigt ritade och byggda segelkanot Peter Pan. Här och var ligger klubbens segelkanoter som han också har ritat. Bara tre dagar tidigare har farkosten anlänt till Stockholm efter resor ute på världshaven – sammanlagt 19 års bortavaro.

Denna dag ligger vattnet stilla och är nästan blankt. Men det råder allt annat än stillje i huvudet på hemkomlingen som bara flugit hem och vänt några gånger för "semester och ärenden" under sitt långa äventyr.

Nils-Göran reflekterar mycket och är en flitig berättare. Dagspolitik, existensiella frågor och klimatproblematiken avhandlas. Och förmodligen hade han aldrig kunnat vara en av alla dem som dör vid 65 år, som han läst om i en färsk undersökning.

– Det är när pensionen kommer som de flesta dör. De sätter sig ner framför teven, tar en öl och dör, säger han.

När Nils-Göran blev senior lämnade han över sitt livsverk "Ungdomarnas båtbygge" till sonen Nisse att driva vidare. Det är en idéell förening på Södermalm där unga kan bygga sina egna segelfarkoster, inte sällan efter Nils-Eriks och sonens ritningar.

– Jag tyckte att jag har hjälpt så många unga att bygga båtar. Så det var dags att bygga en egen och ge mig ut, säger han.

Tanken var att segla jorden runt. Han kunde tänka sig att vara ute i sisådär tio år.

Några av stoppen under världsomseglingen

Gibraltar: "Jag fraktade hit båten med släpvagn." Sedan satte Nils-Göran Bennich Björkman kurs över Atlanten.

Brasilien: Nils-Göran stannade tre år och gjorde turer utmed Sydamerikas kust och i Amazonas.

Panamakanalen: "Byråkratiskt krångel, de ville inte ha med min lilla båt att göra".

Australien: "Stannade i två år för att turista".

Malaysia: Nils-Göran stannade i tre år. "Tre försök att komma vidare hemåt härifrån men stormar och hälsa satte stopp"
Italien: Båten fraktades hit med containere, och hemresan gick via floder och kanaler i Europa.

– De flesta som är ute nuförtiden seglar kanske bara runt i ett år, men då ser man bara vatten. För mig är inte seglingen det huvudsakliga. Jag ville se och upptäcka världen, lära känna människor och vara turist.

– Nu blev det inte jorden runt på riktigt, eftersom jag fick transportera båten i containere en bit. Men jag brukar säga att jag har seglat runt på jorden i 19 år.

Nils-Göran har kajkat på runt jorden i sin lilla båt med hjälp av sin pension och ett startkapital, utan att arbeta särskilt mycket.

– Vinden är fri, åtminstone ännu så länge. Även om jag jobbat mycket i livet, har jag aldrig varit särskilt bra på att tjäna pengar.

och civilisationer. I Australien, där han uppehöll sig i två år, liftrade han runt i hela den stora kontinenten.

– Jag har inte åkt turistbuss eller tagit mig fram den vanliga vägen. Därför har jag fått träffa vanligt folk över hela världen.

Nils-Göran har kajkat på runt jorden i sin lilla båt med hjälp av sin pension och ett startkapital, utan att arbeta särskilt mycket.

– Vinden är fri, åtminstone ännu så länge. Även om jag jobbat mycket i livet, har jag aldrig varit särskilt bra på att tjäna pengar.

Men med den här resan bevisar jag ändå att man kan nå sina mål utan att vara stenrik. Allt jag äger och har finns i den här båten.

Men med tanke på att den lilla två-mastade farkosten endast mäter 6,5 meter på längden, har det ändå varit tuftt och många strapasor. Redan i början av resan var han illa ute. Han hade seglat i tre dagar och kom från Gibraltar där han började sin resa och var på väg till Portugal. Det blåste 24 sekundmeter och Nils-Erik blev sjösjuk för "första och sista" gången i sitt liv och hade desutom diarré.

– Jag satt på en hink för behoven och ställde mig upp för att spy över relingen ibland. Jag hade seglen nere och då såg jag ett lastfartyg komma emot mig.

Nils-Göran sände upp en nödraket. – Men det var inte för att de skulle rädda mig, det var för att de inte skulle köra på mig. När fartyget passerade kunde jag sedan läsa dess namn när jag tittade upp. Så nära var det.

– Många har frågat mig vad man tänker då, om man blir rädd. Men man tänker inte alls, man måste bara lösa situationen.

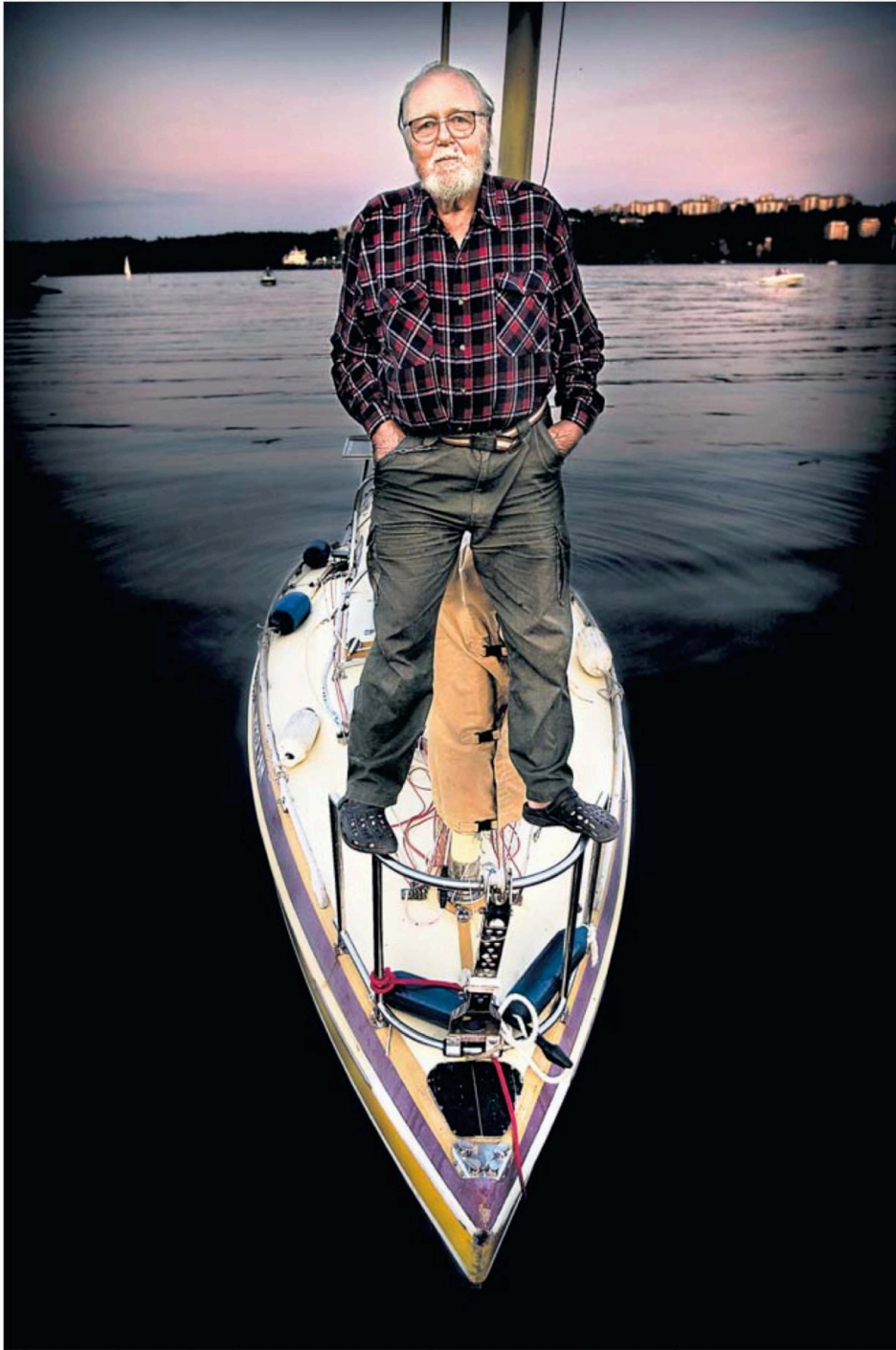
När roddet pajade på väg mot Brasilien och situationen inte var lika akut, var dock tillvägagångssättet för att råda bot på problemen ett annat. Han la sig i kajutan och läste en "god bok".

– Vi människor har väldigt bra hjärnor. Efter en halvtimme hade jag kommit på en lösning som visserligen inte höll. Men jag läste igen och fann en ny metod.

Nu skriver Nils-Göran på en bok om sina äventyr under seglatsen. Men framtiden är ett oskrivet blad. Nu har han exempelvis ingenstans att bo. Planen är att sälja båten.

– Då kanske jag kan få tag på en folkbåt i plast. En sån skulle klara isen och då kan jag hyra plats billigt på någon bäckklubb under lågsejongen. Vem har råd med en lägenhet i Stockholm nuförtiden?

Nils-Göran Bennich-Björkman har själv ritat och byggt segelkanotkryssaren Peter Pan. Den är 6,5 meter lång, och har varit hans bas under 19 år.